

Hooggeachte Heer Algera,

Gedeputeerde Staten vallen het benoemingsbesluit van Seigers op formele gronden aan, omdat het besluit door burgemeester en wethouders is genomen in plaats van door de raad, daarvoor zich beroepende op artikel 179 der gemeentewet, inhoudende, dat hij (de raad) benoemt en ontslaat alle gemeenteambtenaren en bedienden, wier benoeming niet bij deze wet of plaatselijke verordeningen aan anderen is opgedragen. De raad kan derhalve bij plaatselijke verordening zijn benoemingsrecht geheel of gedeeltelijk delegeren en nu doet zich de vraag voor: heeft de raad in deze zijn bevoegdheid inderdaad gedelegeerd, welke vraag zonder meer bevestigend wordt beantwoord.

Artikel 8 van het door de raad vastgestelde ambtenarenreglement voor deze gemeente, waaronder ook de werklieden vallen, luidt:

"Tenzij bij de wet of ~~de~~ raadsverordening anders is bepaald, geschieden de "aanstelling en bevordering in rang van een ambtenaar door burgemeester en wethouders."

Het is mogelijk op verschillende wijzen tot een juiste interpretatie van dit artikel te komen.

Bij ontleding dezer bepaling "tenzij bij de wet of bij raadsverordening anders is bepaald" geschieden de anstelling door burgemeester en wethouders, heeft op het oog een afwijking in het leven te roep van het bepaalde in artikel 179 der gemeentewet n.l. het overdragen van alle benoemingen aan burgemeester en wethouders met een 2-tal restricties:

1. "tenzij bij de wet anders is bepaald" ziet op de gevallen, dat de wet uitdrukkelijk het benoemingsrecht aan de raad of aan de burgemeester opdraagt, b.v. de artt. 102, 113 en 183 der gemeentewet, artikel 36 der lager onderwijswet, artikel 13 der distributiewet;
2. "tenzij bij raadsverordening anders is bepaald" heeft het oog op de gevallen, dat de raad de benoeming aan zich heeft voorbehouden, b.v. artikel 3 der beheersverordening voor het electriciteitsbedrijf.

In artikel 8 van het ambtenarenreglement is dan ook niet anders te zien dan een algemeen opdracht aan burgemeester en wethouders tot het benoemen van ambtenaren, wijl in het tegenovergestelde geval het volkomen zinledig is, want dan zou aan burgemeester en wethouders een bevoegdheid geschonken worden, welke zij uit andere hoofde reeds bezitten.

Gaat men de geschiedenis van dit artikel na dan spreekt de bedoeling van gemeentelijke wetgever een des te duidelijker taal.

In eerste instantie is het tot een openbare behandeling gekomen van het ambtenarenreglement in de raadsvergadering, gehouden op 16 November 1931. Bedacht voor een te grote bevoegdheid van burgemeester en wethouders merkt de heer Wicherson ten aanzien van artikel 8 op:

"Het is me opgevallen, dat inzake benoemingen burgemeester en wethouders "alle bevoegdheden aan zich hebben gehouden. Ik meen, dat de raad niet alle zeggenschap uit handen moet geven, zodat ik die bepalingen wel wat gewijzigd zou "willen zien."

De Voorzitter, trachtende te raden wat te vallen valt, beantwoordde de opmerking van de heer Wicherson als volgt:

"Wat Uw opmerking betreft, dat burgemeester en wethouders inzake benoemingen alle benoemingen aan zich hebben gehouden, wil ik opmerken, dat wanneer de "raad dit reglement vaststelt, in de volgende vergadering een regeling zal worden aangeboden, waarbij wordt vastgesteld welke ambtenaren door de raad en "welke door burgemeester en wethouders zullen worden benoemd."

Na deze toezegging van de voorzitter was de ongerustheid van de raad niet weggenomen en werd een raadscommissie van 3 leden benoemd om een rapport uit te brengen over het aangeboden ontwerp-ambtenarenreglement.

In haar rapport komt de commissie o.m. terug op artikel 8 inzake het benoemingsrecht en zegt daarvan, dat ingevolge dat artikel alle benoemingen naar burgemeester en wethouders zijn overgeheveld. Zij acht het niet juist, dat de

raad zijn benoemingsrecht geheel prijs geeft, aandringerende op de vaststelling ener verordening, aangevende welke ambtenaren door de raad en welke ambtenaren door burgemeester en wethouders zullen worden benoemd. Slechts onder deze voorwaarde kan zij zich verenigen met het ontworpen artikel 8.

In de openbare raadsvergadering van 26 November 1931 wordt het rapport der commissie behandeld, waarentrent, voorzover thans van belang, het volgende in de notulen vermeld staat:

"De Voorzitter leest voor het door de commissie van onderzoek uitgebrachte "rapport.

"De vergadering kan zich met de door de commissie voorgestelde wijzigingen "verenigen, zodat besloten wordt:

"artikel 8 te aanvaarden onder dit voorbehoud, dat door burgemeester en wethouders wordt aangeboden een verordening, waarbij het benoemingsrecht van burgemeester en wethouders niet wordt uitgebreid."

De toegezegde verordening, beogende de delegatie van macht voortvloeiende uit artikel 8 van het ambtenarenreglement in te perken, is de raad nimmer aangeboden en nimmer vastgesteld. Van het standpunt van burgemeester en wethouders bezien, een handige zet.

In het vorenstaande is betoogd, dat wewel een grammaticale als een historische interpretatie van het artikel leidt tot de conclusie, dat burgemeester en wethouders competent waren tot benoeming van Seigers in gemeentedienst. Evenwel is er nog een derde argument daarvoor aan te voeren.

De jaren door is het tijdelijk personeel door burgemeester en wethouders benoemd. Deze bevoegdheid hebben burgemeester en wethouders uitgeoefend zowel voor 1931 als daarna. Voor de benoeming van Seigers is geen andere weg gevolgd. Als de raad in 1931 uitsprekt, dat hij het benoemingsrecht van burgemeester en wethouders niet wenst uitgebreid te zien, dan ligt in deze uitspraak opgesloten een sanctionering van een bestaande toestand en is deze uitspraak op te vatten als een delegatie van benoeming van personeel, voorzover zulks niet in vaste dienst wordt aangesteld.

Het is voorts wel eigenaardig, dat de burgemeester deze formele kwestie niet gesteld heeft en vervolgens, dat het gehele college, 'eënaemming, op een vraag van gedeputeerde staten hebben geantwoord, dat zij op grond van het ambtenarenreglement bevoegd zijn tot benoeming van personeel en overigens, dat het tijdelijk personeel sedert mensenheugenis door hen is benoemd, daarvoor zich beroepende op een wel niet uitdrukkelijk, doch wel stilzwijgende opdracht van de raad, in ieder geval sedert 1931.

Wordt het standpunt van gedeputeerde staten als juist erkend dan hebben zij de plicht tientallen benoemingen van ambtenaren en werklieden, zowel in vaste dienst als tijdelijke dienst als op arbeidsovereenkomst in deze gemeente te vernietigen. Zij dragen kennis, dat ettelijke van deze benoemingen door burgemeester en wethouders hebben plaats gehad in plaats van door de raad. Aanvaarden zij deze consequentie niet dan laden zij het odium op zich en zij hebben bereids zulks gedaan door hun advies aan de minister, dat voor een illegaal werker een andere maatstaf geldt en andere recht wordt geproduceerd dan voor een niet-illegaal werker. Zij hebben, voorzover mijn inlichtingen reiken, de formele kant doorslaggevend doen zijn, hoewel zij, wat de zaak in hoofdzaak betreft, niet tot vernietiging adviseren.

Met gevoelens van bijzondere hoogachting en vr.groeten,
gaarne Uw dw.

Ged. Sinnen.nl